

Bogár László: Boldog Ausztria

2016 május 21. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Ez a sok száz évvel ezelőtt keletkezett mondás már akkor is arra utalt, hogy az a birodalom, amelynek Ausztria volt a központja, korábban is inkább a békés egyezkedést részesítette előnyben a háborúval szemben.

Nagyjából egy évszázaddal ezelőtt Ausztria a birodalom összeomlásával a semmibe hullott. A történelmi tét az volt, hogy képes lesz-e ez az aprócska, jelentéktelen kis nemzetállam a „boldog Ausztriára” vonatkozó intelmet a drámai módon megváltozott helyzetben is beteljesíteni. Ma már elmondhatjuk, hogy ez nagyszerűen sikerült, de számos jel utal arra, hogy az eddig követett modell tovább nem nagyon alkalmazható. Egy egészen új konstrukcióra volna szükség, és a jövő nagy kihívása éppen az, hogy a mai uralmi elitnek szinte semmit sem értenek meg ennek a folyamatnak a történelmi természetéből. A múlt század első húsz évében egyre nyilvánvalóbb módon elkerülhetetlennek látszott valamilyen „nagy német” egyesítés nyomán létrejövő újabb birodalomba való integrálódás, ami aztán az Anschluss nyomán be is következett. Az osztrák elitnek és a társadalom mindezt, mint az egyetlen lehetséges „realitást” kezelte, reménykedve abban, hogy az ennek fejében viselendő majdani esetleges történelmi büntetés nem lesz túl súlyos. És nem lett.

Bár egy évtizeden át szovjet megszállási övezetté vált az ország, de mindez nem járt a berendezkedésének megváltoztatásával, sőt az 1955-ös államszerződés a katonai blokkoktól való távolmaradás fejében egészen különleges státus elérését tette lehetővé az ezt követő harmincöt évben. Ennek a különleges státusnak a lényege az volt, hogy Ausztria egyfajta hatalomgazdasági zsilipként üzemelt. A Kelet és Nyugat birodalmi elitjei Ausztria fizikai testén keresztül bonyolították le nagy diszkréció igényű „intim liaison”-jaikat.

A technológiailag érzékeny termékek rejtett adásvételét a laxenburgi „rendszerkutató” kutatóintézetnek álcázott globális hírszerzői klubon keresztül a Creditanstalt Wien máig sem feltárt hatalomgazdasági tranzakcióiig tulajdonképpen sikert sikerre halmozott a Made in Austria politikai-ipari művek, amelynek magyar-osztrák megnyilvánulása az újabb K. und K., vagyis a Kreisky–Kádár együttműködési rendszer volt. Az elmúlt évszázadban minden kétséget kizáróan ez az új Ausztria legsikeresebb időszak.

A siker mögött a belső politikai erőrendkívüli megfontolással összecsiszolt együttműködési rendszere épült ki. Bár Ausztria mintademokráciaként üzemelt, de mindenki tudta, hogy a választások kimenetelét (majdnem) függetlenül ugyanaz a pragmatikus hosszú távú stratégiai együttműködésre épülő rendszer működik folyamatosan. És amikor a vasfüggöny lebontásának látványtechnikai tüzijátékával ez a korszak véget ért, a rejtett nagykoalíció joggal bízott abban, hogy a „rendszerváltás rendszerének” létrejötte Keleten nemcsak, hogy nem borítja fel ezt a módfelett gyümölcsöző egyezséget, hanem éppen ellenkezőleg, újabb távlatait nyitja meg.

Így is lett, és most mutatkozott csak meg igazán, hogy Ausztria „helyismerete” a szó szoros értelemben aranyat ér! Az osztrák kereskedelmi- és pénzügyke-strukturák nemcsak saját pozíciójukat erősítették meg, hiszen Németország és az Amerikai Egyesült Államok mögött mindenütt a harmadik legfontosabb partnerré váltak, de egyúttal mindezt a globális véleményhatalmi térben, mint hatalmas pozitív teljesítményt tudták „eladni”.

Ez a korszak mostanában egyszer és mindenkorra véget érni látszik. Ennek a konstrukciónak a globális hatalmi talapzata ugyanis arra a biztatóan formálódó eurázsiai együttműködési rendszerre épült, amelynek főszereplője Európa, Oroszország és Kína. De a hanyatlóban lévő amerikai birodalom most éppen ezt a talapzatot kívánja szétzúzni, lévén, hogy ez a konstrukció a legfőbb riválisa. Európát a bevándoroltatás fegyverével, Oroszországot az ukrán polgárháborúval, Kínát pedig a gazdasági növekedése kikerülhetetlen lelassulásával járó feszültségeire épülő mesterséges hisztériakeltéssel próbálja meggyengíteni. De a birodalom cinikus, gátlástalan kiszolgálására épülő európai uralmi csoportokat, köztük az osztrák politikai strukturákat mindez lehetetlen helyzetbe hozta. Egyáltalán értelmezni sem tudják azt, ami történik, de – ha esetleg mégis képesek lennének erre, akkor sem bátorságuk, sem becsületük nincs ahhoz, hogy stratégiai megoldást találjanak; sőt ahhoz sem, hogy elemi szinten kezelni tudják a kialakult tektonikai erejű feszültségeket.

Jörg Haider – bár 1999-ben demokratikusan választották meg és lett a kormányzás részese – megbélyegezte a „demokratikus” Európa, amely önkényesen nemkívánatos személynek minősítve Ausztriát, megszarolta az országot: kis híján kizárta az Európai Unióból. Végül Haider 2008-ban luxus-BMW-je roncsai közt lelte halálát. Ma már egyre több jel utal arra, hogy az általa 1999-ben feltett kérdések nagyon is léteznek, másrészt pedig most ennél az 1999-es kísérletnél sokkal mélyebb és átfogóbb változásokra lenne szükség ahhoz, hogy Ausztria folytatni tudja történelmi sikereszériájának az elmúlt évszázad során felépült rendszerét. Ehhez azonban ma még elképzelhetetlen dimenziójú változásokra volna szükség.

Az osztrák kancellár látványos lemondása az első lépés volt, és talán rövidesen kiderül, hogy képes lesz-e az elmúlt évszázad sikerországja belépni ebbe az új korszakba. Ausztria ennek nyomán oktatófilmszerű példa lehet

arra, hogy Európa vagy más lesz, vagy nem lesz.

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen:

<https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS
100 ÉVVEL TRIANON UTÁN
DVD
A trianoni győzeletről tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
